

MUSIKARIET: SPILLER PÅ ALLE TANGENTER

Interview med Dorte Bennike leder af musikariet DR

af Erik Lyhne

September 2013

CV

Dorte Bennike, fagottist i DR SymfoniOrkestret. Initiativtager til og projektleder af DR Musikariet. Begyndte at spille som 6 årig på Kolding Musikskole. Er uddannet fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Solistklasse i Italien. Nørder med alt, der kan nørdes med, og elsker musik - al slags musik! På hendes ipod er der lige så meget jazz og verdensmusik som klassisk musik.

INDLEDNING

DR Musikariet samler Koncerthuset's musikalske tilbud til børn og unge. Et vigtigt tiltag, som lokker i hundredvis af børn ind i Koncerthuset til koncerter, hvor de enten lytter eller medvirker aktivt. DR Musikariet har fra starten haft overvældende succes og har formået at mangedoble antallet af børn, der besøger koncerthuset i DR Byen.

Hvad er DR Musikariet?

DR Musikariet er en ramme over en masse forskellige musikalske aktiviteter for børn og unge. Det er koncerter, workshops og skoletilbud på tværs af genrer.

Og så er det et samarbejde med en lang række af gode samarbejdspartnere. Vi har for eksempel en aftale med Frederiksbergfonden om at alle Frederiksbergs 3.-6. klasser gratis kommer i koncertsalen til koncert med DR SymfoniOrkestret. Vi har et lignende samarbejde med Østerbro Lokaludvalg og Københavns Kommune. Derudover samarbejder vi blandt andre med Levende Musik i Skolen, Musik og Ungdom, Børne- og Undervisningsministeriet om forskellige musikalske projekter. Et nyt skud på stammen er samarbejde med Musiklærerforeningen og Dansk Sang om koncerter og undervisningsmateriale. Det er et af de samarbejder, vi ser meget frem til.

Hvordan arbejder I med musikken?

Vi – eller rettere sagt: Børnene arbejder forskelligt med musikken afhængigt af de enkelte projekter og aldersgruppen.

Lige for tiden er vi ved at lægge hånd på en stor symfonisk koncert om Rusland i anledning af det dansk-russiske kulturår. Her møder børnene ikke kun en masse musik af de store russiske komponister – og synger selv med, på russisk. Vi har lavet et tværfagligt undervisningsmateriale med alt fra russisk kultur og traditioner, den russiske historie, til gør det selv dukker, opgaver på russisk og klippearbejde. Og så selvfølgelig historierne om komponisterne og værkerne.

Vi tilstræber, at der ved koncerterne lægges et ekstra lag på musikken. At vi hæfter en krog i musikken og udfolder den som undervisningstema.

Et andet eksempel er et større projekt med musik fra Mali, hvor vi ikke kun har koncert med et hold helt fantastiske maliske musikere, men også lader eleverne få dybere kendskab til konflikten i Mali og tage stilling til, hvad det betyder, når forskellige regimer censurerer kunst og forfølger kunstnere.

Vi kobler tværfaglige temaer ind i vores projekter og koncerter, og inddrager fag fra dansk og billedkunst til elektronik og fysik. På den måde giver vi ikke kun musikken en ekstra dimension. Vi

forsøger at bruge musikken som løftestang til fordybelse i andre fag. Vi spiller kort sagt på alle tangenter.

Hvordan reagerer børnene, når de kommer herud og møder den klassiske musik?

Nu skal jeg lige tilføje, at vi ikke kun arbejder med klassisk musik, men med alle genrer og på mange forskellige måder. Men børnene reagerer selvfølgelig, ligesom voksne, meget forskelligt. En generel ting er, at alle – og virkelig ALLE – falder bagover, når de ser Koncertsalen. Man skal ikke underkende effekten af "den hellige hal". Der sker noget med mennesker, når de står i et smukt rum, skabt til kunst og stor lyd. Læg dertil mødet med orkestermusikere, der har brugt det meste af deres liv på at perfektionere deres egen og den samlede lyd af orkesteret. Børnene fornemmer noget andægtigt, når de kommer herind, og det giver en god grobund for en ikke dagligdags musikoplevelse.

Er der nogle musikgenrer børnene nemmere bliver en del af end andre?

Min oplevelse er, at den generation af børn, der vokser op nu, er mere fordomsfrie end min egen generation. En af grundene kan være, at alle slags musik er meget mere tilgængelig på div. musiktjenester. Der, hvor vi oplever udfordringer i forhold til at nå børnene, handler det ikke så meget om genrerne i musikken, men mere om den energi der er i musikken. Hvis vi rammer børnenes egen energifrekvens så får vi dem med, og det er uanset genre. Og så er der selvfølgelig musik, der kræver lidt mere starthjælp end andre. Vi havde en generalprøve, hvor en del skoleelever havde forberedt sig på noget så populært som Sabeldans, men i stedet kom til at høre Sjostakovitj violinkoncert. Dér blev vi altså lige nødt til at give dem en hurtig indføring i Sjostakovitj og baggrunden for meget af hans musik. Det blev i øvrigt et meget vellykket besøg, og eleverne var dybt betagede af musikken.

Hvordan påvirkes børnene af musikken?

Når man sætter sig ned og giver sig tid til virkelig at høre efter musikken, bliver sanserne skærpede. Man går ind i et rum af associationer, tanker og ro. Man begynder selv at skabe med. Der er et eller andet med det dér rum, som kunst skaber, der er vigtigt for os alle sammen..

Er der også andre projekter end koncerter?

Vi beskæftiger os med musik helt ned i musikkens grundbestanddel, lyden, og leger med frekvenser og decibel. Vi har f.eks. en workshop, hvor børnene

skaber deres eget radiodrama, og lægger lydeffekter og baggrundsmusik på. Det handler om at åbne sanserne for hvilke lyde og musik, der bliver brugt, og opleve hvordan lyd kan skabe et slags tredimensionelt rum. Det gælder også om at de bliver opmærksomme på, hvor mange steder og hvordan man bruger musikken i film, i industrien og mange andre steder.

Er børnene udøvende i jeres projekter?

Ja de er altid med, men på forskellig måde. Det spænder helt fra koncerter, hvor de er et aktivt publikum til koncerter eller projekter, hvor de selv skaber musikken. Eller som f.eks. ved Orkesterfestivalen selv står på scenen. Det er vigtigt, at børnene selv får lov til at optræde. Og så er det i øvrigt en uvurderlig motivationsfaktor for andre børn. Det har vi set masser af gange: Når de, der står på scenen ikke kun er dygtige, men oven i købet er tæt på ens egen alder, fjernes afstanden til musikken og den kommer indenfor rækkevidde – også det selv at prøve kræfter med den. Der er en helt særlig stemning ved vores koncerter, hvor børn og unge spiller for børn og unge.

Hvor mange børn kommer i musikariet?

Vi forventede 7.000 børn i 2012, da vi startede, men der kom over 30.000. Så det har oversteget alle vores forventninger. En af de sjoveste oplevelser, vi har haft, er også noget af det sværeste vi har lavet. Vi havde ungdomsuddannelser herude til symfonisk koncert. Nogle unge fra teknisk gymnasium sagde direkte, at de hellere ville dø end gå ind i Koncertsalen. Det var i stor kontrast til det sus, der gik igennem dem, da den første tone lød fra orkesteret. Pludselig kom alle mobiltelefoner op og filmede. Det var stort.

Bliver vores kultur udvisket hvis børnene ikke møder musikken?

Så længe, der er mennesker, vil der være musik. Men musikkens betydning udviskes, hvis den ikke tages imod af nye generationer, der tager den til sig, bruger den og giver bringer den videre. Musik, uanset genre, er en kulturbærer, og hver kultur har sin musik. Hver familie har en identitet liggende i noget bestemt musik, der har betydet noget for dem. Det samme gælder for lande og nationer. Og fordi mennesket bevæger sig, har musikken også altid bevæget sig – på tværs af grænser.

Børn hører rigtig meget musik, og Musikariet vil gerne bringe dem tættere på musikken. Vores formål er at tilbyde dem noget nyt og ukendt – eller det kendte på en ny måde. Det er lidt ligesom med mad: Det er ok at ha' præferencer eller være kræsen – men det er ikke ok ikke at "smage".